

Recensie: A midsummer night's dream ★★★★★*****

Bridge Theatre Londen
donderdag 22 augustus 2019

foto © Manuel Harlan

Recensie:

Van het beste wat we ooit zagen qua immersive theatre, dat is A midsummer night's dream in The Bridge Theatre in een regie van Nicholas Hytner. Hytner ging aan de slag met de tekst van Shakespeare, brengt hilarisch theater in het theater (die eindscène waarin zowel amateurtoneel als het publiek door de mangel gehaald wordt!), acrobatie, dans en zang in een in the round voorstelling die een deel van het publiek, staand in de pit ook immersive meemaakt. Voor ieder wat wils dus. Wij kozen voor de immersive ervaring en vonden dat achteraf de max.

Gwendoline Christie, onder andere gekend van haar rol als Brienne van Tarth in Game of Thrones speelt Hippolyta en Titania. Zij zet die personages op een onderkoelde en zeer mystieke manier neer. In die eerste rol zien we haar opgereden worden in een plexiglasen box die aan de zijkanten verlicht is, als een of ander levend religieus beeld. Als Titania is ze dan weer bijvoorbeeld hangend aan een wit doek in de nok te zien. Isis Hainsworth zet een verrukkelijke Hermia neer die een rijk palet aan emoties mag neerzetten, Jamie-Rose Monk heeft maar een seconde op het podium nodig om er te staan als Snug die de rol van leeuw in het theaterstuk in het stuk zal spelen. Zij doet zelfs de stoerste kerels in hun groep 'Rude Mechanical' terugdeinzen en noemt een van hen zelfs lacherig 'Simba', een verwijzing naar The Lion King.

Oliver Chris die Theseus speelt, kiest voor het huwelijk van zijn personage na een selectie die veel wegheeft van een talentenjacht op tv uiteindelijk voor deze groep en hun opvoering. Hij is het die 'Oh het is een muts' zegt wanneer Jamie-Rose Monk haar leeuwenkop af zet. Kritiek op de domheid van het publiek is dat terwijl ie eerder nog iets geweldigs zag in een pure amateuristische uitvoering waarin twee bakstenen een muur moeten voorstellen. Wanneer er bloed aan te pas moet komen in het werk, zien we Francis Lovehall die als Starveling de rol van de maan voor zijn rekening mag nemen een rode filter dan voor zijn zaklamp plaatsen. Kortom met alle theaterclichés, maar ook met die van het té abstracte ballet bijvoorbeeld, wordt er eens een keer goed gelachen.

Bunny Christie legde haar focus voor het decor op bedden en groen. Uit de podiumvloer rijzen podiumelementen naar boven als planten. Het publiek moet tijdens zo'n changementen soms wat plaats maken in de pit maar dat stoort zelden omdat er ondertussen doorgespeeld wordt. Dat deze A midsummer night's dream in The Bridge Theatre erg hip is, blijkt onder andere ook uit de muziekkeuzes. Zo passaat bijna een volledig 'Bonkers' van Dizzee Rascal en horen we Beyoncé's 'Love on top' twee keer.

Misverstanden werken altijd, het is niet anders dan dat in deze Shakespeareklassieker waar Puck (David Moorst) via het sap van een magische bloem de verkeerde mensen op elkaar verliefd laat worden. Oberon (Oliver Chris) zal verliefd worden op Bottom (Hammed Animashaun). Hier wijkt de productie om komische redenen af van het origineel waarin Titania de gelukkige is. Bottom krijgt ezelsoren en zijn lach heeft iets van balken. Wanneer de twee mannen de liefde gaan bedrijven in bed mag het publiek al dansend op de tonen van de hit van Beyoncé in de pit als een ceremonie/love parade volgen. Op de tonen van 'Je t'aime moi non plus' van Jane Birkin en Serge Gainsbourg gaan we de pauze in. Na de pauze zien we het koppel in een bad vol schuim champagne drinken. Bottom kan de

ochtend nadien niet geloven wat voor 'vision' hij gehad heeft. Hij komt tot bepaalde inzichten op Jimmy Cliffs 'I can see clearly now'. Hi-la-risch.

Na de pauze nodigen de acteurs het publiek uit om handjes te geven en in een cirkel te wandelen op de tonen van Florence and the Machines 'Only if for a night', wat aanvoelt als rites in het belachelijke trekken. Oberon en Bottom zijn overigens niet het enige homokoppel in deze voorstelling. Ook Helena en Hermia en Lysander en Demetrius zullen even een lesbische kus en homokus met elkaar delen kortstondig onder invloed van het magische sap. Wanneer het sap uitgewerkt is, geven de mannen elkaar een hand, de vrouwen geven elkaar nog een zoen op de mond als afscheid. Dat leest als een statement dat mannen nog steeds erg terughoudend zijn in zo'n zaken. Het koppel Bottom en Oberon is dus verkeerdelijk ontstaan door Puck. Hij moest Hermia (Isis Hainsworth) en Lysander die verliefd is op Helena (Kit Young) en Demetrius die iets voor Hermia voelt (Paul Adeyefa) en Helena (Tessa Bonham Jones) met elkaar binden.

Het immersive aspect wordt een humoristische ervaring op zich wanneer Puck (David Moorst) het publiek aanspreekt met: 'Move. You're in my way' en wanneer dat niet snel genoeg gebeurt: 'I don't have all night' om nadien met een zuchtend 'Londoners' met een kwinkslag een deel van het publiek te schofferen (terwijl voor alle andere changementen productiemedewerkers subtiel de vraag stellen om wat plaats te maken). Moorst zal in het eerste bedrijf overigens ook even stagediven en in het tweede plots door de matras van een bed zakken en verdwijnen.

In het stuk in het stuk Pyramus and Thisbe richt Francis Lovehall als Starveling zijn zaklamp naar Oliver Chris (Theseus). Bottom wijst hem erop dat ie in een in the round productie staat, dus moeten ze 4 keer 90 graden draaien, vindt Starveling. Niet veel later wijst Chris hen erop dat het immersive is en ze dus niet alleen naar hem toe moeten spelen, maar iedereen moeten betrekken. Maar dé man die de show steelt is met stip Hammed Animashaun. In Pyramus and Thisbe moet zijn personage doodgaan. Dat doet ie op een te gekke manier met: 'Oh no! Not The Rock (Dwayne Johnson n.v.d.r.)!' waarop ie nog even de 'Swish swish' uitvoert om vervolgens dood te vallen. Met stip behoort dit tot een van de grappigste sterfscènes die we ooit zagen.

Wanneer de voorstelling voorbij is mag het publiek nog spelen met twee als maan belichte ballen op de tonen van 'Love on top'. A midsummer night's dream is een exuberant feest voor de zintuigen, een ijzersterke komische totaalbeleving waar zowel jong als oud van kon genieten. Het daverend applaus achteraf voor cast en crew waren dan ook niet meer dan verdiend.

< Bert Hertogs >

A Midsummer Night's Dream speelt nog t.e.m. 31 augustus 2019 in The Bridge Theatre in Londen.

Deze recensie werd mede mogelijk dankzij Eurostar.

Wist je dat? ... je met Eurostar van Brussel naar Londen reist op amper 2 uur
... dat al kan vanaf 39 euro voor een enkele reis, als je een retourtje boekt.
... er tot 10 treinen per dag rijden tussen Brussel en Londen (in beide richtingen).
... Eurostar sinds 1994 al meer dan 180 miljoen reizigers vervoerd heeft.
... boeken kan vanaf 6 maanden voor einddatum van je reis.
... je met je Eurostarticket 2 museumtickets voor de prijs van 1 kan ontvangen in enkele musea tot 5 dagen na je vertrekdatum.
... de negen grootste musea in Londen (Tate Modern, Tate Britain, The National Gallery, National Portrait Gallery, The British Museum, Victoria and Albert Museum, The British Library, Science Museum en Royal Academy of Arts) daaraan meedoen.

Meer weten over Eurostar en het voordeelprogramma 2 for 1? Bezoek de site op eurostar.be